

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

**KLAGE FRA ADVOKAT A, PÅ SORENSKRIVER B, X TINGRETT.
SAK NR 52/03.**

Tilsynsutvalget for dommere har i møte 26. januar 2004 truffet vedtak i ovennevnte klagesak.

Vedtaket er truffet av følgende medlemmer: Anne Lise Rønneberg, leder, Halvor Kjølstad, Eva Nygaard Ottesen, Trine Buttingsrud Mathiesen og Wenche Frogn Sellæg. Utvalgets faste medlem Jon Høyland er fratrudd i anledning saken. Det vises til at han i sak nr 51/03, som behandles i samme møte, er fratrudd som inhabil. De to klagesakene har etter utvalgets oppfatning så vidt nær sammenheng, at Høyland også bør fratrudd i nærværende sak. I hans sted har hans personlige varamedlem, Eva Nygaard Ottesen, deltatt.

Ved brev 1. november 2003 har advokat A inngitt klage på sorenskriver B, X tingrett. Klagen gjelder dommeratferd. Klagen er forelagt sorenskriver B til uttalelse, og partene har deretter utvekslet synspunkter gjennom ytterligere korrespondanse, senest ved sorenskriver B's brev 12. januar 2004, hvor kopi er sendt advokat A direkte.

Klager – advokat A – har i hovedsak anført følgende:

Klagen gjelder det som skjedde i tilknytning til en begjæring om løslatelse, som vedla et utkast til ankeerklæring. Ankeerklæringen gjaldt en sak som var behandlet i X tingrett, men av en annen av tingrettens dommere. Ankeerklæringen, eller utkastet, ble oversendt tingretten. Ved mottakelsen har sorenskriver B, som ellers ikke hadde hatt noe med denne sak å gjøre, tilkalt tingrettsdommer E, som hadde behandlet saken. Sammen har de ringt på høyttalende telefon til aktor i den påankede straffesak og tilbudt en uttalelse fra ”retten” om ”graverende faktiske feil ved A's anke”. Det vises nærmere til notat av 3. oktober 2003 fra Politimesteren i Y. Det fremgår av dette notatet at politimesteren for sin del har funnet at dette ”ikke (er) helt vanlig....eller heldig”.

Det er etter klagers oppfatning i strid med god dommerskikk at sorenskriveren involverer seg i en sak som domstolen er ferdig med, med direkte kontakt med en av partene og tilbud om hjelp i ankesaken, slik det her åpenbart har skjedd. Det gjelder særlig når han ikke har hatt noe å gjøre med saken. Det fremstår som uforståelig hvordan sorenskriveren da skal ha faktiske opplysninger som kan være til hjelp i saken.

I ethvert tilfelle må det være i strid med god dommerskikk at en slik kontakt tas med en av partene i saken, uten at den annen part i saken blir varslet samtidig.

Det mest foruroligende er at sorenskriveren, etter at forholdet ble tatt opp med ham, unnlater å beklage dette og endog fremholder at han har opptrådt i overensstemmelse med god dommerskikk.

Innklagede – sorenskriver B – har i hovedsak uttalt følgende:

Når det gjelder det faktiske hendelsesforløpet, vises til at tingrettsdommer E allerede har gitt klageren en fyldestgjørende redegjørelse i brev 20. oktober 2003.

Advokat A`s saksfremstilling er helt feilaktig, og det virker som om advokaten mener at så vel tingrettsdommeren som sorenskriveren bevisst gir en feilaktig fremstilling av de faktiske forhold.

Klageren synes å mene at sorenskriveren, som tingrettens leder, blandet seg inn i saksbehandlingen ved at han sammen med tingrettsdommeren ringte til politiaktør for å tilby hjelp i forbindelse med en anke fra klager, i en sak hvor klager var forsvarer. Dette er helt galt. Det som skjedde var at tingrettsdommeren hadde oppsøkt ham i anledning klagers opptreden under hovedforhandlingen. I mellomtiden hadde sorenskriveren, direkte fra advokaten, fått gjenpart av hans anke, muligens et utkast, og han lot tingrettsdommeren få se den. Hun ble nokså oppgitt over en del av det som var skrevet. Da hun sa hun ville høre aktors syn på en del av de fremsatte påstander om saksbehandlingen, tilbød sorenskriveren henne å bruke telefonen på hans kontor, og slik at han kunne foreta oppringningen. Erfaring har vist at når sorenskriveren ringer personlig og etterspør en bestemt person hos politiet, går det mye raskere å få tak i vedkommende. Så snart møtende aktor var i telefonen, overlot han samtalen til tingrettsdommeren. Han blandet seg selvsagt ikke inn i det som ble sagt.

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget legger til grunn at saken er klar for realitetsbehandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf domstoloven § 238 annet ledd annen setning. Ingen av partene har heller bedt om dette.

Når det gjelder sakens faktiske forhold, har dette direkte sammenheng med det forhold som er påklaget i utvalgets sak nr 51/03, advokat A`s klage rettet mot tingrettsdommer E. Klager synes å anføre at de to dommerne sammen har ringt påtalemyndigheten og tilbudt en uttalelse fra retten i anledning noe de skal ha ment var alvorlige faktiske feil ved advokat A`s anke i en straffesak.

Klager har lagt ved kopi av notat av 3. oktober 2003 fra politifullmektig C og politiadjutant D. I dette notatet, som er et internt notat til statsadvokaten, fremgår det bl.a. følgende:

”Til anken retter det seg en del kommentarer. Som tidligere redegjort for ble undertegnede D oppringt av sorenskriver B samt administrerende tingrettsdommer E i anledning anken da retten fant så graverende faktiske feil ved A`s anke at det var spørsmål fra retten hvorvidt påtalemyndigheten ønsket en uttalelse fra retten ad disse feil. Jeg har sagt at dette vil statsadvokaten ev. komme tilbake til, men at jeg ikke kan se nødvendigheten av dette i utgangspunktet – (det er vel heller ikke helt vanlig...eller heldig)”.

Tilsynsutvalget kan for sin del ikke se at det som her sies gir grunnlag for å anta at sorenskriver B har opptrådt i strid med god dommerskikk. Når en anke i en straffesak fremsettes for den domstol som har avsagt dommen, er det domstolens oppgave å sørge for at anken blir oversendt påtalemyndigheten, jf straffeprosessloven § 312. Det er neppe noe til hinder for at dommeren, dersom situasjonen tilsier det, avgir en kort uttalelse i anledning anken. Da kan det heller ikke være noe i veien for at dommeren retter en slik henvendelse til påtalemyndigheten som her er gjort, selv om det neppe er ofte at det gjøres.

At sorenskriveren i egenskap av embetsleder bistår tingrettsdommeren slik sorenskriver B har redegjort for her, kan det ikke være noe i veien for.

Utvalget er for sin del i tvil om sorenskriverens plikt til å varsle forsvareren om sin henvendelse på dette stadium. Og særlig gjelder dette hvis han bare har bistått sin kollega med å etablere telefonkontakt med rette vedkommende hos påtalemyndigheten, slik han redegjør for. Unnlatelsen kan under ingen omstendighet gi grunnlag for noen disiplinærreaksjon.

Etter dette kan tilsynsutvalget ikke se at det er grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor sorenskriver B.

Etter dette fatter Tilsynsutvalget for dommere slikt enstemmig
vedtak:

Det er ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor sorenskriver B.

* * * * *

Tilsynsutvalgets vedtak kan ikke påklages etter forvaltningslovens regler. Partene i saken kan bringe utvalgets vedtak inn for tingretten ved søksmål. Søksmålsfristen er to måneder etter at partene ble underrettet om vedtaket. Det vises nærmere til domstolloven § 239.